

[Axel Sørensen.]

ning til kommunen, må vel betegnes som en videreførelse af en afvikling, der blev påbegyndt i 1959. Det var en ordning, der praktisk taget afskaffede en meget kompliceret form for beskatningsberegning, som kun ganske få forstod og langt færre kunne forklare over for de skatteydere, der omfattedes af lovens bestemmelse.

Ser man på, hvordan det er gået inden for de 9 afløsningsområder, hvor erhvervsbeskatning har betydet mest, viser det sig, at det fikserede tilsvaret, der indførtes ved loven af 1959 på baggrund af, hvad skatteyderne havde betalt i erhvervsskat i skatteåret 1957-58 med et tillæg af 10 pct., nu udgør ca. 20 mill. kr. årlig, hvoraf der tilkommer København 15 mill. kr., medens de resterende 5 mill. kr. tilkommer de øvrige 8 centralkommuner. Foruden dette tilsvaret blev der imellem København på den ene side og Gentofte og Frederiksberg på den anden side fikseret et udligningstilsvaret, der for Gentoftes vedkommende udgør 17 mill. kr. og for Frederiksberg 8 mill. kr. til København.

Når nu indenrigsministeren foreslår en forlængelse af den gældende tilsvarsordning for et år, er begrundelsen den, at man inden for det københavnske hovedstadsområde har etableret et rådgivende samarbejdsorgan, hvis opgave det er at fremkomme med forslag til en løsning med hensyn til samarbejdet omkring de økonomiske problemer, som skulle muliggøre en nyordning af hovedstads- og omegnskommunernes forhold i et positivt arbejde. Da der endnu ikke foreligger nogen afslutning af arbejdet med tilvejebringelsen af sådanne regler, har man altså ment det rigtigst at foreslå en forlængelse af udligningstilsvarsordningen for et år, og da en nyordning for hovedstadsområdet muligvis kan anvendes i afløsningsområderne uden for Storkøbenhavn, har man også ment det rigtigst, at de gældende afløsningsregler for disse bliver forlænget for et år.

I det forslag, der angår personlig skat, og som også behandles her, er det foreslået, at erhvervsskatten uden for de før omtalte afløsningsområder helt skal bortfalde. Dette forslag må ses på baggrund af, at erhvervsskatten uden for de omtalte områder kun omfatter knap 3.000 skatteydere, som sidste

år har betalt i alt 3,6 mill. kr., altså alt for lidt at opretholde et omfattende og dyrt administrationsapparat for.

Fra det radikale venstres side kan vi anbefale, at de omtalte ordninger forlænges for et år.

Lis Mølbjerg: Erhvervsskatten er jo allerede delvis afviklet. Det rudiment, vi i dag skal tage stilling til, er skatten uden for de 9 byområder, hvor den allerede i marts 1959 blev afskaffet og afløst af et udligningstilsvaret.

Denne skat blev i sin tid indført for at sikre, at de kommuner, som gav visse medborgere mulighed for at tjene store penge, ikke skulle gå glip af disse samme borgeres bidrag til erhvervskommunens trafikale, sociale og andre udgifter derved, at de flyttede ud i et eller andet skattely, der så kunne holde sin skatteprocent nede netop i kraft af denne tilflytning af folk med særlig store indtægter. Ved den afløsningsordning, der blev indført i 1959, kom de mennesker, man ville ramme med erhvervsskatten, til at slippe billigere, medens andre, der ikke tidligere havde måttet betale denne skat, nu måtte være med til at betale tilsvaret.

Vi er i mit parti enige om, at der må kunne findes andre og bedre principper, efter hvilke man kan nå det mål, denne lov oprindeligt satte sig: at komme skattelyene til livs og få byrderne i storbyområderne, ikke mindst i Storkøbenhavn, fordelt på en rimeligere måde. Efter vor mening har nemlig hverken erhvervsskatten eller tilsvarsordningerne været i stand til at løse disse problemer. Hertil kommer så den praktiske indvending, at opkrævningen af erhvervsskatten har givet kommunerne et uforholdsmæssig stort og brydsomt arbejde, og dens afskaffelse vil betyde en tiltrængt forenkling og rationalisering i kommunernes arbejde med skatteligningen.

Det kunne dog måske tænkes, at enkelte kommuner, der har store virksomheder eller industrier liggende inden for deres område, kunne komme i vanskeligheder, når erhvervsskatten nu falder bort, fordi de måske af hensyn til disse virksomheder har påtaget sig store udgifter. Det er en ting, jeg mener vi skal se nærmere på under et kommende udvalgsarbejde, hvor vi må indhente ud-